

บทที่ 5

การพิสูจน์สมมติฐานและอภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการทดสอบสมมติฐานที่กำหนดไว้ 8 ข้อ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้สูงอายุที่เป็นเพศหญิงจะมีความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่เป็นเพศชาย

สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้สูงอายุที่มีอายุมากขึ้นจะมีความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่มีอายุน้อย

สมมติฐานข้อที่ 3 ผู้สูงอายุที่มีรายได้ต่ำจะมีความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้มาก

สมมติฐานข้อที่ 4 ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาต่ำจะมีความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาสูง

สมมติฐานข้อที่ 5 ผู้สูงอายุที่มีจำนวนบุตรน้อยจะมีความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่มีจำนวนบุตรมาก

สมมติฐานข้อที่ 6 ผู้สูงอายุที่มีสุขภาพร่างกายไม่แข็งแรงจะมีความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่แต่งงาน

สมมติฐานข้อที่ 7 ผู้สูงอายุที่ไม่ได้แต่งงานจะมีความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่แต่งงาน

สมมติฐานข้อที่ 8 ผู้สูงอายุที่มีการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวน้อยจะมีความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่มีการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวมาก

ผลการพิสูจน์สมมติฐานของการวิจัยทั้ง 8 ข้อดังกล่าวข้างต้นปรากฏดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 “ ผู้สูงอายุที่เป็นเพศหญิงจะมีความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่เป็นเพศชาย ”

ตารางที่ 22 แสดงผลความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความต้องการในเรื่องสวัสดิการจากภาครัฐ

เพศ	ความต้องการได้รับบริการจากภาครัฐ		รวม
	น้อย	มาก	
ชาย	36 (37.5)	60 (62.5)	96 (100.0)
หญิง	36 (34.6)	68 (65.4)	104 (100.0)
รวม	72(36.0)	128 (64.0)	200 (100.0)

Chi - Square (Pearson) = 0.180   D.F. = 1   Significance = 0.391

จากตารางในกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการได้รับบริการจากภาครัฐ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สูงอายุเพศชายมีความต้องการได้รับบริการจากภาครัฐในระดับมากมีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 กลุ่มตัวอย่างส่วนผู้สูงอายุเพศชายที่มีความต้องการได้รับบริการจากภาครัฐในระดับน้อยมีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ในทางตรงข้ามกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สูงอายุเพศหญิงมีความต้องการได้รับบริการจากภาครัฐในระดับมากมีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 65.4 ส่วนผู้สูงอายุเพศหญิงที่มีความต้องการได้รับบริการจากภาครัฐในระดับน้อยมีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 34.6

เมื่อทดสอบค่าไคสแควร์ พบว่าไคสแควร์ (Pearson) มีค่าเท่ากับ 0.180 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .391 ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่าผู้สูงอายุที่เป็นเพศหญิงจะมีความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่เป็นเพศชาย

สรุปว่า เพศของผู้สูงอายุไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการได้รับบริการจากภาครัฐ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สมมติฐานข้อที่ 2 " ผู้สูงอายุยิ่งมีอายุมากขึ้นจะมีความต้องการในการได้รับการบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่มีอายุน้อย "

ตารางที่ 23 แสดงผลความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐ

อายุ	ความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐ		รวม
	น้อย	มาก	
น้อย	40 (39.6)	61 (60.4)	101 (100.0)
มาก	32 (32.3)	67 (67.7)	99 (100.0)
รวม	72 (36.0)	128 (64.0)	200 (100.0)

Chi – Square (Pearson) = 1.150   D. F. = 1   Significance = .177

จากตารางในกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สูงอายุที่มีอายุมากมีความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐในระดับมากมีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 67.7 ส่วนผู้สูงอายุที่มีอายุมากมีความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐในระดับน้อยมีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 ตรงกันข้ามผู้สูงอายุที่มีอายุน้อยมีความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐในระดับมากมีจำนวน 61 คนคิดเป็นร้อยละ 60.4 ส่วนผู้สูงอายุที่มีอายุน้อยมีความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐในระดับน้อยมีจำนวน 40 คนคิดเป็นร้อยละ 39.6

เมื่อทดสอบค่าไคสแควร์ พบว่าไคสแควร์ (Pearson) มีค่าเท่ากับ 1.150 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .177 ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า ผู้สูงอายุยิ่งมีอายุมากขึ้นจะมีความต้องการในการได้รับการบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่มีอายุน้อย

สรุปว่า อายุของผู้สูงอายุไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สมมติฐานที่ 3 ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยจะมีความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้มาก

ตารางที่ 24 แสดงผลความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐ

รายได้	ความต้องการได้รับบริการจากภาครัฐ		รวม
	น้อย	มาก	
น้อย	30 (31.9)	64 (68.1)	94 (100.0)
มาก	42 (39.6)	64 (60.4)	106 (100.0)
รวม	72 (36.0)	128 (64.0)	200 (100.0)

Chi – Square = 1.285

D.F. = 1

Significance = .162

จากตารางในกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการได้รับบริการจากภาครัฐ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สูงอายุที่มีรายได้มากมีความต้องการได้รับบริการจากภาครัฐในระดับมากมีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 60.4 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สูงอายุที่มีรายได้มากมีความต้องการได้รับบริการจากภาครัฐในระดับน้อยมีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 39.6 ตรงกันข้ามกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยมีความต้องการได้รับบริการจากภาครัฐในระดับมากมีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 68.1 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยมีความต้องการได้รับบริการจากภาครัฐในระดับน้อยมีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9

เมื่อทดสอบค่าไคสแควร์ พบว่า ไคสแควร์ (Pearson) มีค่าเท่ากับ 1.285 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .162 ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดแสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยจะมีความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้มาก

สรุปว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สมมติฐานที่ 4 ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาต่ำจะมีความต้องการในการได้รับการบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาสูง

ตารางที่ 25 แสดงผลความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการในการได้รับการบริการของภาครัฐ

ระดับการศึกษา	ความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐ		รวม
	น้อย	มาก	
ต่ำ	23 (33.3)	46 (66.7)	69 (100.0)
สูง	49 (37.4)	82 (62.6)	131 (100.0)
รวม	72 (36.0)	128 (64.0)	200 (100.0)

Chi - Square = .325

D.F. = 1

Significance = .340

จากตารางในกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษามากที่มีความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐในระดับมากมีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 62.6 ส่วนกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษามากที่มีความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐในระดับน้อยมีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 37.4 ในทางตรงข้ามกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาน้อยมีความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐในระดับมากมีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ส่วนกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาน้อยมีความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐในระดับน้อยมีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

เมื่อทดสอบค่าไคสแควร์ (Pearson) มีค่าเท่ากับ .325 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .340 ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาต่ำจะมีความต้องการในการได้รับการบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาสูง

สรุปว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สมมติฐานที่ 5 ผู้สูงอายุที่มีจำนวนบุตรน้อยจะมีความต้องการในการได้รับการบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่มีจำนวนบุตรมาก

ตารางที่ 26 แสดงผลความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนบุตรกับความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐ

ระดับการศึกษา	ความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐ		รวม
	น้อย	มาก	
ต่ำ	23 (33.3)	46 (66.7)	69 (100.0)
สูง	49 (37.4)	82 (62.6)	131 (100.0)
รวม	72 (36.0)	128 (4.0)	200 (100.0)

Chi - Square = .325

D.F. = 1

Significance = .340

จากตารางในกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาสูง ที่มีความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐในระดับมากมีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 62.6 ส่วนผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาสูง มีความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐในระดับน้อยมีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 37.4 ในทางตรงข้ามผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาต่ำมีความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐในระดับมาก มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ส่วนผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาต่ำมีความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐในระดับน้อย มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

เมื่อทดสอบค่าไคสแควร์ พบว่า ไคสแควร์ (Pearson) มีค่าเท่ากับ .325 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .340 ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มี

ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาต่ำจะมีความต้องการในการได้รับการบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาสูง

สรุปว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่.05

สมมติฐานที่ 6 ผู้สูงอายุที่มีสุขภาพร่างกายไม่แข็งแรงจะมีความต้องการได้รับการบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง

ตารางที่ 27 แสดงผลความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพร่างกายกับความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐ

สุขภาพร่างกาย	ความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐ		รวม
	น้อย	มาก	
แข็งแรง	13 (28.3)	33 (71.7)	46 (100.0)
ไม่แข็งแรง	59 (38.3)	95 (61.7)	154 (100.0)
รวม	72(36.0)	128 (64.0)	200 (100.0)

Chi - Square = 1.553

D.F. = 1

Significance = .142

จากตารางในกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการบริการจากภาครัฐ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงที่มีความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐในระดับมาก มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 71.7 ส่วนกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงที่มีความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐในระดับน้อยมีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 ตรงกันข้ามกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีสุขภาพร่างกายไม่แข็งแรงที่มีความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐในระดับมากมีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 61.7 ส่วนกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีสุขภาพร่างกายไม่แข็งแรงที่มีความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐในระดับน้อยมีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3

เมื่อทดสอบค่าไคสแควร์ พบว่าไคสแควร์ (Pearson) มีค่าเท่ากับ 1.553 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .142 ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า ผู้สูงอายุที่มีสุขภาพร่างกายไม่แข็งแรงจะมีความต้องการได้รับการบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง

สรุปว่า สุขภาพร่างกายของผู้สูงอายุไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สมมติฐานที่ 7 ผู้สูงอายุที่ไม่ได้แต่งงานจะมีความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่แต่งงาน

ตารางที่ 28 แสดงผลความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับความต้องการได้รับบริการจากภาครัฐ

สถานภาพสมรส	ความต้องการได้รับบริการจากภาครัฐ		รวม
	น้อย	มาก	
โสด	7 (19.4)	29 (80.6)	36 (100.0)
แต่งงาน	65 (39.6)	99 (60.4)	164 (100.0)
รวม	72 (39.6)	128 (64.0)	200 (100.0)

Chi - Square = 5.223

D.F. = 1

Significance = .016

จากตารางในกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการบริการจากภาครัฐ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่โสดมีความต้องการบริการจากภาครัฐในระดับมากมีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 80.6 ส่วนกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่โสดมีความต้องการบริการจากภาครัฐในระดับน้อยมีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 ตรงกันข้ามกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่แต่งงานมีความต้องการบริการจากภาครัฐในระดับมากมีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 60.4 ส่วนกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่แต่งงานมีความต้องการบริการจากภาครัฐในระดับน้อยมีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 39.6

เมื่อพิจารณาขนาดค่าความสัมพันธ์จากค่า Cramer ' s V พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.162 แสดงว่าสถานภาพสมรสกับความต้องการได้รับบริการจากภาครัฐมีความสัมพันธ์กันบ้าง เมื่อทดสอบค่าไคสแควร์ พบว่า ไคสแควร์ (Pearson) มีค่าเท่ากับ 5.223 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .022 ซึ่งต่ำกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึง ยอมรับสมมติฐานที่ว่าผู้สูงอายุที่ไม่ได้แต่งงานจะมีความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่แต่งงาน

สรุปว่า สถานภาพสมรรถของผู้สูงอายุมีความสัมพันธ์กับความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สมมติฐานที่ 8 ผู้สูงอายุที่มีการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวน้อยจะมีความต้องการในการได้รับการบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่มีการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวมาก

ตารางที่ 29 แสดงผลความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับบุตรหลานกับความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐ

การติดต่อสัมพันธ์	ความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐ		รวม
	น้อย	มาก	
น้อย	7 (21.9)	25 (78.1)	32 (100.0)
มาก	65 (38.7)	103 (61.3)	168 (100.0)
รวม	72 (36.0)	128 (64.0)	200 (100.0)

Chi - Square = 3.299

D.F. = 1

Significance = .074

จากตารางในกลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการบริการจากภาครัฐ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีการติดต่อสัมพันธ์กับบุตรหลานมากมีความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐในระดับมากมีจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 61.3 ส่วนกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีการติดต่อสัมพันธ์กับบุตรหลานมากมีความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐในระดับน้อยมีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 ตรงกันข้ามกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีการติดต่อสัมพันธ์กับบุตรหลานน้อยมีความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐในระดับมากมีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 78.1 ส่วนกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีการติดต่อสัมพันธ์กับบุตรหลานน้อยมีความต้องการได้รับการบริการจากภาครัฐในระดับมากมีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9

เมื่อทดสอบค่า ไคสแควร์ พบว่าไคสแควร์ (Pearson) มีค่าเท่ากับ 3.299 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .074 ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดแสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า ผู้สูงอายุที่มีการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวน้อยจะมีความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่มีการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวมาก

สรุปว่า การติดต่อสัมพันธ์กับบุตรหลานของผู้สูงอายุไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการได้รับบริการจากภาครัฐ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากการพิสูจน์สมมติฐานทั้ง 8 ข้อ สามารถแสดงภาพรวมสรุปการพิสูจน์สมมติฐานได้ดังนี้

ตารางที่ 30 แสดงผลสรุปสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน	ยอมรับ	ปฏิเสธ
1. ผู้สูงอายุที่เป็นเพศหญิงจะมีความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่เป็นเพศชาย		✓
2. ผู้สูงอายุยิ่งมีอายุมากขึ้นจะมีความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่มีอายุน้อย		✓
3. ผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อยจะมีความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่มีรายได้มาก		✓
4. ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาต่ำจะมีความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาสูง		✓
5. ผู้สูงอายุที่มีจำนวนบุตรน้อยจะมีความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่มีจำนวนบุตรมาก		✓
6. ผู้สูงอายุที่มีสุขภาพร่างกายไม่แข็งแรงจะมีความต้องการได้รับบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง		✓
7. ผู้สูงอายุที่ไม่ได้แต่งงานจะมีความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่แต่งงาน	✓	
8. ผู้สูงอายุที่มีการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวน้อยจะมีความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่มีการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวมาก		✓

อภิปรายผลการวิจัย

ในการทำวิจัยเรื่อง การจัดสวัสดิการของภาครัฐแก่ผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการของผู้สูงอายุในการได้รับบริการของภาครัฐ ได้แก่ สถานภาพการสมรส กล่าวคือ ผู้สูงอายุที่ไม่ได้แต่งงานจะมีความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐมากกว่าผู้สูงอายุที่แต่งงาน ส่วนปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อความแตกต่างในเรื่องความต้องการของผู้สูงอายุในการได้รับบริการของภาครัฐ ได้แก่

1. เพศ
2. อายุ
3. รายได้
4. ระดับการศึกษา
5. จำนวนบุตร
6. ภาวะสุขภาพ
7. การติดต่อสัมพันธ์กับบุตรหลาน

จากการที่ผู้วิจัยได้ลงภาคสนามโดยการแจกแบบสอบถามและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ผู้วิจัยพบว่า ปัจจัยในเรื่องเพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา จำนวนบุตร ภาวะสุขภาพ การติดต่อสัมพันธ์กับบุตรหลานไม่ส่งผลต่อความแตกต่างในเรื่องของความต้องการในการได้รับบริการของภาครัฐ กล่าวคือ ไม่ว่าจะเป็นผู้สูงอายุที่เป็นเพศชายและเพศหญิง ผู้สูงอายุที่มีอายุมากและผู้สูงอายุที่มีอายุน้อยกว่า ผู้สูงอายุที่มีรายได้มากและผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อย ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาสูงและผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาน้อย ผู้สูงอายุที่มีจำนวนบุตรน้อยและผู้สูงอายุที่มีจำนวนบุตรมาก ผู้สูงอายุที่มีภาวะสุขภาพที่แข็งแรงและผู้สูงอายุที่มีภาวะสุขภาพไม่แข็งแรง รวมทั้งผู้สูงอายุที่มีการติดต่อสัมพันธ์กับบุตรหลานมากและผู้สูงอายุที่มีการติดต่อสัมพันธ์กับบุตรหลานน้อย มีความต้องการในการได้รับบริการสวัสดิการของภาครัฐเหมือนกัน จากการที่ผู้วิจัยได้สอบถามผู้สูงอายุทั้งจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สูงอายุทุกคนเห็นว่า สวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและสำคัญเป็นอย่างมากต่อการดำเนินชีวิตของตนและต้องการให้รัฐเข้ามาช่วยเหลือในเรื่องสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุให้มากขึ้น นอกจากนี้ ผู้สูงอายุเห็นว่า การได้รับสวัสดิการจากภาครัฐเป็นสิ่งที่ได้ฟรีทำให้ผู้สูงอายุทุกคนต้องการ แม้ว่าผู้สูงอายุบางคนคิดว่าการบริการสวัสดิการในด้านต่าง ๆ จากภาครัฐที่ตนต้องการรัฐ

อาจจะไม่สามารถสนองตอบความต้องการของตนได้ แต่ผู้สูงอายุก็ยังมีความต้องการที่อยากจะ
ได้รับบริการสวัสดิการในด้านต่าง ๆ จากภาครัฐ

นอกจากนี้จากการที่ผู้วิจัยได้มีเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและการ
แจกแบบสอบถาม ประเด็นหนึ่งที่สำคัญที่ผู้วิจัยได้พบจากการทำวิจัยครั้งนี้ได้นำมาสนับสนุนผล
การวิจัยข้างต้นที่กล่าวไว้ว่า เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา จำนวนบุตร ภาวะสุขภาพ การ
ติดต่อสัมพันธ์กับบุตรหลาน ไม่ส่งผลกระทบต่อความแตกต่างในเรื่องความต้องการของผู้สูงอายุในการได้
รับบริการจากภาครัฐ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สูงอายุทุกคนที่มีความต้องการในการได้รับ
บริการสวัสดิการจากภาครัฐเหมือนกัน ส่วนหนึ่งเป็นเพราะว่าวัยของตนเป็นวัยสุดท้ายของชีวิตที่
ต้องการได้รับความสะดวกลบคายในชีวิตก่อนที่จะตาย และเป็นสิทธิที่ควรจะได้รับในฐานะเป็น
คนในสังคม ประกอบกับผู้สูงอายุไม่ต้องการที่จะรบกวนลูกหลานก็เลยต้องการความช่วยเหลือใน
การได้รับบริการสวัสดิการต่างๆ จากภาครัฐให้เข้ามาจัดการและสนองตอบความต้องการของกลุ่ม
ผู้สูงอายุ

อภิปรายผลการวิจัยในเรื่องความต้องการของผู้สูงอายุกับการจัดสวัสดิการของภาครัฐใน
ด้านต่างๆ มีดังต่อไปนี้

ด้านสุขภาพอนามัย

1. ผู้สูงอายุต้องการให้มีคลินิกผู้สูงอายุในโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่ง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่
ต้องการในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 51.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยมีจำนวน
น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.0
2. ผู้สูงอายุต้องการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องได้เผยแพร่วิธีการดูแลและการปฏิบัติต่อผู้สูงอายุ
พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 47.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่าง
ที่ต้องการในระดับน้อยมีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 2.0
3. ผู้สูงอายุต้องการให้รัฐจัดการบริการสาธารณสุขทุกรูปแบบแก่ผู้สูงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง
ส่วนใหญ่ต้องการในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 47.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อย
มีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 2.5

4. ผู้สูงอายุต้องการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคและส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 49.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยมีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.0
5. ผู้สูงอายุต้องการให้รัฐจัดให้มีสถานบริการสาธารณสุขอย่างเพียงพอกับความต้องการของผู้สูงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยมีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.0

ด้านบริการสวัสดิการ

1. ผู้สูงอายุต้องการให้ภาครัฐจัดสวัสดิการทางสังคมแก่ผู้สูงอายุในด้านต่างๆ เช่น สุขภาพอนามัย การจัดหาอาชีพ ที่อยู่อาศัย สถานที่พักผ่อนและนันทนาการที่เหมาะสม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ต้องการในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 41.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.0
2. ผู้สูงอายุที่ต้องการให้รัฐมีการจัดศูนย์บริการผู้สูงอายุและหน่วยสงเคราะห์เคลื่อนที่ให้เพียงพอและทั่วถึง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ต้องการในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 47.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.0
3. ผู้สูงอายุต้องการให้รัฐลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีรายได้แก่ผู้สูงอายุและบุคคลที่อุปการะผู้สูงอายุไว้ในครอบครัว พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 60.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 0.5
4. ผู้สูงอายุต้องการให้รัฐได้ส่งเสริมและสนับสนุนรวมทั้งมีการวิจัยถึงสภาพปัญหาและความต้องการสวัสดิการต่างๆ จากผู้สูงอายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45.0 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยและน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.0
5. ผู้สูงอายุต้องการให้รัฐจัดบริการด้านศาสนา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 36.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 9.0
6. ผู้สูงอายุต้องการให้รัฐจัดบริการห้องสมุดให้ผู้สูงอายุร่วมอ่านหนังสือเพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนข่าวสารซึ่งกันและกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ต้องการในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 28.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 14.5

7. ผู้สูงอายุต้องการให้รัฐมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพทางกายและจิตใจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ต้องการในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.5

การบริการด้านการศึกษา

1. ผู้สูงอายุต้องการให้รัฐจัดทำสื่อต่างๆ ในด้านการเตรียมตัวของผู้สูงอายุให้รู้จักวิธีการรักษาและป้องกันสุขภาพอนามัยของตนเอง รวมทั้งให้รู้จักบทบาทและหน้าที่ของการเป็นผู้สูงอายุที่ดี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ต้องการในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 43.0 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยมีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 3.5
2. ผู้สูงอายุต้องการให้รัฐจัดสถานที่ให้เป็นที่พบปะแลกเปลี่ยนระหว่างผู้สูงอายุกับประชาชน กลุ่มอื่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ต้องการในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 42.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.0
3. ผู้สูงอายุต้องการให้รัฐจัดกิจกรรมในรูปแบบที่เปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุได้มาแสดงความสามารถในสาขาวิชาต่างๆ ต่อสาธารณชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ต้องการในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 42.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 3.0
4. ผู้สูงอายุต้องการให้รัฐจัดการเปิดสอนสายอาชีพให้แก่ผู้สูงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ต้องการในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 32.0 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 7.0

ด้านความมั่นคงของรายได้และการทำงาน

1. ผู้สูงอายุต้องการให้รัฐจัดตั้งกองทุนอุดหนุนผู้สูงอายุที่ไม่มีรายได้หรือมีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 53.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยและน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.5
2. ผู้สูงอายุต้องการให้รัฐจัดให้มีการรวมกลุ่มผู้สูงอายุเพื่อประกอบกิจกรรมเสริมรายได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.0 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.5

3. ผู้สูงอายุต้องการให้รัฐจัดลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีโดยเฉพาะแก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้ต่ำ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.0 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.5
4. ผู้สูงอายุต้องการให้รัฐส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้สูงอายุมีรายได้จากการทำงานที่เป็นธรรมและเพียงพอแก่การยังชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.5
5. ผู้สูงอายุต้องการให้มีหน่วยงานเอกชนหรือกลุ่มบุคคลที่ตั้งขึ้นเพื่อพิทักษ์และปกป้องสิทธิและผลประโยชน์ของผู้สูงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.0

ด้านสังคมและวัฒนธรรม

1. ผู้สูงอายุต้องการให้รัฐได้ดำเนินการฟื้นฟูวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่เกี่ยวข้องกับการเคารพยกย่องผู้สูงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 54.0 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.5
2. ผู้สูงอายุต้องการให้รัฐมีการประกาศเผยแพร่เกียรติคุณของผู้สูงอายุที่สามารถจะเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้อื่นได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45.0 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยมีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.0
3. ผู้สูงอายุต้องการให้สถาบันสังคมต่างๆ เพิ่มบทบาทในการกล่อมเกลাজิตใจประชาชนให้มีความเคารพและมีความกตัญญูต่อผู้สูงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการระดับปานกลางมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.0
4. ผู้สูงอายุต้องการมีโอกาสเข้าชมการแสดงดนตรี การละเล่น หรือ ภาพยนตร์ในอัตราที่ลดเป็นพิเศษ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 32.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.5
5. ผู้สูงอายุต้องการให้รัฐจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุได้สามารถถ่ายทอดความรู้ในด้านศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ควรรักษาให้ดำรงอยู่ต่อไป พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.0 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 0.5

6. ผู้สูงอายุต้องการให้รัฐส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในครอบครัวและสังคมตามความถนัดและความสามารถ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 46.0 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.5
7. ผู้สูงอายุต้องการให้รัฐจัดให้มีการอบรมเด็กโดยเริ่มตั้งแต่วัยอนุบาลเรื่อยมาจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาให้สำนึกในคุณค่าของผู้สูงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 57.0 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 0.5
8. ผู้สูงอายุต้องการให้รัฐรณรงค์ส่งเสริมสร้างและปลูกฝังค่านิยมในด้านการเห็นคุณค่าในความรู้และประสบการณ์ของผู้สูงอายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 48.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับปานกลางมีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 12.0
9. ผู้สูงอายุต้องการให้รัฐจัดบริการสาธารณสุขูปโภคที่จำเป็นบางประการ เช่น ค่าโดยสารรถประจำทาง การจัดสถานที่เฉพาะสำหรับผู้สูงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.0 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการในระดับน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.5